

det allermindste, kan jeg godt sige, hvorimod det vilde betyde meget, hvis Adgangen blev fri for enhver, og hvis man lagde den lille Bro fra Grønningen over til Kastellet, saa at der blev let Adgang til Kastelsvolden.

Dernæst har jeg en Henstilling at gøre til den ærede Undervisningsminister angaaende Museerne i København. Man siger, at de kun i ringe Grad er besøgte af Befolkningen, men dette har simpelthen sin Grund i den Omstændighed, at Autoriteterne gør alt muligt for at vænne Folk af med at besøge dem. Besøgstiden er nemlig meget begrænset og lagt paa ubejlejlige Tider. Det er helt anderledes i Berlin. I Berlin er der Adgang til Museer 8 Timer daglig hele Ugen. Sammenlign hermed København! Mineralogisk Museum f. Eks. er kun aabent 4 Timer hele Ugen, nemlig 2 Timer om Søndagen og 2 Timer om Fredagen. Hvis det samme Museum laa i Berlin, vilde det være aabent i 48 Timer om Ugen, altsaa i 44 Timer længere ugentlig. Det viser, hvor langt vi er tilbage her. Og Mineralogisk Museum har dog megen Interesse for en stor Del af Befolkningen. For Haandværkere og mange andre betyder det en Del, men naturligvis besøges det ikke, naar Besøgstiden er saa ringe, at den kun er nogle faa Middagstimer om Ugen. Nationalmuseet er kun aabent 9 Timer om Ugen, det er omtrent 40 Timer mindre, end hvis det havde ligget i Berlin. Preussen er jo ikke noget demokratisk Land, det ved man, men Museumsledelsen er i betydelig højere Grad demokratisk end herhjemme. Jeg vil henstille til Undervisningsministeren at lukke op for Museerne, og navnlig vil jeg bede ham lukke op om Aftenen. Dette kan meget godt gøres, det viser Hirschsprungs Museum, som har aabent Lørdag Aften, og Industrimuseet, som vist har aabent hver Aften i nogle Timer. Det viser sig nemlig, at Besøget netop paa denne Tid er meget stærkt. Hvis vore Kunstsamlinger derfor blev oplyst og aabnedes om Aftenen, er der ingen Tvivl om, at Besøget vilde blive meget stærkt, Interessen for Museerne vilde i høj Grad vokse, og Københavnerne, der nu har Ord for ikke at komme paa Museer, vil faa Ord for at besøge og udnytte dem, som de fortjener. Men Embedsmændene er saa bureaukratiske, at de mener, at Museerne ikke er til for Befolkningens Skyld, og jeg vil derfor bede den demokratiske Undervisningsminister belære sine Embedsmænd om, at Museerne er til for

Befolkningens Uddannelses Skyld, og at de derfor bør lukkes op.

Hvis man indvender, at det vil koste Penge, vil jeg dertil sige, at der er saa mange Omraader, hvor man ikke regner med Penge. Da der var Tale om, at vi kunde faa henved hundrede Millioner for de vestindiske Øer, trak man foragtelig paa Skulderen og sagde: Hvad er hundrede Millioner? Det vil vi slet ikke tale om, det har ingen Betydning. Og ligeledes regner man ikke med Pengene, naar der er Tale om at anlægge Løbegrave og alt saadant noget. Naar der derimod er Tale om meget vigtige sociale Ting, Ting, der har Kulturbetydning, sparer man paa Skillingen, men dette bør ikke være Tilfældet. Jeg beder derfor Undervisningsministeren overveje og forhandle med sine Embedsmænd om at faa Museerne i København lukket op.

Til den ærede Justitsminister har jeg ogsaa et Spørgsmaal. Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) talte i Gaar om Pantelaanererne og krævede Foranstaltninger mod dem. Der er en anden Klasse Mennesker, som der ogsaa kunde være Grund til at gøre opmærksom paa og skride ind imod, og det er „Møbellaanererne“. Der faldt for nogen Tid siden en Dom, som viser, hvor skadelig deres Virksomhed er, hvorledes den florerer og udsuger Befolkningen. Der var en Pengeudlaaner ved Navn Schøndorff, som laante en Mand 400 Kr. paa nogle Møbler. Manden tilbagebetalte Laanet med Renter, saa at han i alt havde tilbagebetalt „Møbellaaneren“ 600 Kr., men Møbellaaneren, denne Pengeudlaaner, var ikke tilfreds med et Udbytte af 200 Kr. i Rente, hans Kontrakt var mere glubende, og han forlangte endnu 450 Kr. I alt forlangte han altsaa 1,000 Kr. for at have laant denne Mand et Beløb paa 400 Kr. Da Skyldneren ikke vilde betale, kom det til Rettergang, og Domstolene holdt med Pengeudlaaneren, den fattige Mand kom til at betale ekstra 450 Kr. i Rente, inden han slap ud af Aagerkarlens Klør. Det er altsaa saaledes, at Domstolene, Politiet, Kongens Foged, alle Retsautoriteter staar paa Pengeudlaanerens Side imod den fattige Mand, der trænger til Penge. Kongens Foged udpanter, Politiet forfølger en Mand, der har været uheldig nok til at underskrive en saadan Kontrakt, der gør ham til et Offer for Pengeudlaaneren. Der er blevet nedsat en skandinaviske Kommission, som har haft til Op-gave at bekæmpe dette Uvæsen, og som har fremsat Forslag i den Retning, og saa